

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 5C/89/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811202297
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bérešová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8811202297.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Evou Bérešovou v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s. so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO 35697270, zastúpeného Advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners s.r.o., Skuteckého 17, Banská Bystrica p r o t i žalovanej M. Y., T.. XX.XX.XXXX, H. F. XXX, o zaplatenie 425,27 € s prísl., t a k t o

r o z h o d o l :

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 26,94 € s 9% ročným úrokom z omeškania od 18.12.2009 do zaplatenia, a to v dvoch po sebe idúcich splátkach, počnúc mesiacom január 2013, vždy do ostatného dňa toho ktorého mesiaca, pod hrozbou straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne podaným návrhom domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 425,27 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 18.12.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že žalobca so žalovanou dňa 22.12.2006 uzatvoril zmluvu č. Z., ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky a dňa 17.12.2008 zmluvu č. Z., ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanej 2 ks SIM kariet, ktoré umožňovali žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX. Pri uzatváraní Dodatkov k týmto zmluvám žalobca odpredal žalovanej mobilný telefón značky Nokia 2680 slide za kúpnu cenu 9,63 eur. Tým, že žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb za obdobie od 15.8.2009 do 15.10.2010, porušila zmluvné povinnosti a v zmysle uzatvorených dodatkov k zmluvám o pripojení je povinná zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 398,33 eur. Pokusom o pokonávku zo dňa 3.12.2009 oznámil žalobca žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote a ukončil platnosť zmlúv. V zmysle Všeobecných podmienok si žalobca uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie, t.j. odo dňa 18.12.2009. Žalobcova pohľadávka voči žalovanej ku dňu podania žaloby pozostávala z neuhradených služieb vo výške 26,94 eur a z nároku na doplatenie zmluvnej pokuty vo výške 398,33 eur, t.j. pohľadávka bola celkom v sume 425,27 eur.

Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila.

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 19.7.2011, č. k. XC XX/XXXX-XX bola žaloba zamietnutá s tým, že účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.3.2012 č. k. XXCo XX/XXXX-XX bol uvedený rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočne vykonaného skutkového zistenia na vznik dlhu žalovanej z telefónnych služieb v rozsahu tvrdenom žalobcom a dôvodnosti zápočtu platieb zo strany žalovanej na tento dlh v rozsahu 26,94 eur, resp. 121,84 eur.

Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, prehľadom nedoplatkov žalovanej, Zmluvou o pripojení č. Z. a príslušným dodatkom k zmluve spolu s prílohou č. 1 k tomuto dodatku, Zmluvou o pripojení č. Z. a príslušným dodatkom k zmluve spolu s prílohou č. 1 k tomuto dodatku, pokusom o pokonávku zo dňa 3.12.2009 a pripojenou kópiou doručenky, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, opisom faktúr č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, príjmovým pokladničným dokladom č. XXXXX, vyjadrením žalobcu zo dňa 10.6.2011, výsluchom žalovanej a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Podľa Zmluvy o pripojení č. Z. zo dňa 22.12.2006 žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi, 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXXXX - typ telefónu Nokia 2610. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Paušál 199 a služby: CLIP, Roaming - bez blokovania prichádzajúcich hovorov v roamingu. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli prílohy a to Všeobecné podmienky, Cenník a Informácie o poskytovaných službách.

Z Dodatku k zmluve č. Z. zo dňa 17.12.2008 (ďalej len „Dodatok“) uzavretého medzi účastníkmi konania vyplýva, že v súvislosti s kúpou koncového telekomunikačného zariadenia (ďalej len „MT“) typu Nokia 2680 slide, sa účastníci dohodli na kúpnej cene za prístroj vo výške 9,63 eur. Žalovaná sa zaviazala splniť povinnosti vyplývajúce jej z Článku 2. tohto dodatku, teda riadne a včas zaplatiť kúpnu cenu za ňou zakúpený akciový mobilný telefón a pravidelne mesačne platiť poplatok najmenej vo výške 7,86 eur a to na základe vystavenej faktúry žalobcom. V Článku 2. bod 2.5. žalovaná sa zaviazala za porušenie zmluvných povinností podľa bodu 2.3. a 2.4. tohto článku zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. V zmysle bodu 2.3. tohto článku sa žalovaná zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzatvorenia tohto dodatku.

Podľa Článku 3. bod 3.7. Dodatku, účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bod. 1.2. dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou cenou MT a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že účastník sa zaviazal užívať služby mu poskytované po dobu viazanosti, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Podľa Článku 3. bod 3.10. Dodatku, účastník svojím podpisom potvrdil, že mu bola oznámená informácia podniku o tom, že od 1.10.2006 dochádza k zmene textu Všeobecných obchodných podmienok žalobcu na poskytovanie verejnej služby a poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete žalobcu.

Podľa Zmluvy o pripojení č. Z. zo dňa 17.12.2008 žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi, 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXXXX - bez telefónu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Darčekový paušál 100Sk a služby: Roaming s blokováním prichádzajúcich hovorov v roamingu. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli prílohy a to Všeobecné podmienky, Cenník a Informácie o poskytovaných službách.

Predmetom Dodatku k zmluve č. Z. zo dňa 17.12.2008 (ďalej len „Dodatok“) uzavretého medzi účastníkmi konania je dohoda strán o podmienkach využívania Darčekového paušálu 100 Sk a to prostredníctvom SIM karty. Žalovaná sa zaviazala splniť povinnosti vyplývajúce jej z tohto dodatku a pravidelne mesačne platiť poplatok najmenej vo výške 7,86 eur a to na základe vystavenej faktúry žalobcom. V Článku 6 žalovaná sa zaviazala za porušenie zmluvných povinností zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 66,39 eur. V zmysle tohto článku 5 sa žalovaná zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 18 mesiacov odo dňa uzatvorenia tohto dodatku.

Za poskytnuté služby žalobca vyfakturoval žalovanej jednotlivými faktúrami cenu poskytnutých služieb vo výške 7,95 eur a to faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.9.2009 a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.9.2009 sumu 18,99 eur. Celkovo žalobca žalovanej vyfakturoval sumu 26,94 eur a zo strany žalovanej neboli predmetné faktúry uhradené.

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanej zo dňa 03.12.2009 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu splatných faktúr za poskytované služby a poplatky za obdobie 08/2009 až 10/2009 v celkovej výške 148,78 eur. Zároveň žalovanú upozornil, že je povinná z dôvodu porušenia zmluvných ustanovení vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu a to v celkovej výške 398,33 eur. Náhradný termín plnenia za poskytnuté komunikačné služby a zmluvnú pokutu stanovil do 17.12.2009. Z kópie pripojenej doručenky súd zistil, že predmetný dokument žalovaná prevzala na pošte 7.12.2009. Žalovaná na pokus o pokonávku reagovala čiastočnou úhradou pohľadávky za neuhradené služby vo výške 121,84 €.

Z prehľadu nedoplatkov žalovaného súd zistil, že nedoplatok žalovanej ku dňu 15.11.2010 bol vo výške 425,27 eur a pozostával z nedoplatku za neuhradené faktúry vo výške 26,94 eur a nedoplatku z titulu zmluvnej pokuty vo výške 398,33 eur.

Z Článku 4 bod 4.4 písm. a) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejne telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. vyplýva, že navrhovateľ bol oprávnený odstúpiť od Zmluvy ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti. Podľa bodu 4.5 uvedeného článku, odstúpením sa Zmluva zrušuje dňom nasledujúcim po dni, v ktorom odstupujúca zmluvná strana doručí druhej zmluvnej strane písomné oznámenie o odstúpení od zmluvy.

Podľa Článok 11. bod 11.14 Všeobecných podmienok zmluvné strany sa dohodli, že žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania, ak je účastník právnická alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške. Podľa Článku 11. bod 11.15 v prípade súdneho vymáhania dlžnej ceny poskytovanej alebo požadovanej služby účastníkovi alebo aj akéhokoľvek iného peňažného záväzku, má žalobca nárok na zaplatenie trov súdneho, prípadne exekučného konania a trov právneho zastúpenia.

Podľa Článku 17. bod 17.5 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejne telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., Zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi účastníkom a spoločnosťou, ktoré nie sú výslovne v Zmluve a Všeobecných podmienkach upravené, sa riadia ustanoveniami Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a ak tie nie sú upravené v zákone, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 20.07.2012 uviedol, že na podanom žalobnom návrhu trvá. Zaplatenia sumy 26,94 eur sa domáha titulom neuhradenej ceny za poskytnuté služby a zaplatenia sumy 398,33 eur sa domáha titulom náhrady škody. Na základe dodatkov k zmluvám o pripojení žalobca odpredal žalovanej mobilný telefón značky Nokia 2680 slide za zľavnenú cenu a poskytol jej cenové zvýhodnenia v cenách za telekomunikačné služby. Žalovaná sa uzavretím dodatkov zaviazala, že zotrvá

v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dohodnutú dobu viazanosti a že bude po túto dobu riadne platiť ceny za poskytnuté služby. Žalobca na základe uzavretých zmlúv a dodatkov žalovanej riadne plnil, ale žalovaná si svoje základné povinnosti neplnila, faktúry za poskytnuté služby žalobcovi v lehotách splatnosti nezaplatila. Žalovanej boli v období 15.8.2009 až 15.10.2009 vystavené faktúry za poskytnuté služby a to faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.8.2009 na sumu 48,46 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.8.2009 na sumu 76,87, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.9.2009 na sumu 7,95 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.9.2009 na sumu 18,99 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2009 ako upomienka na sumu 1,33 eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2009 - odpojenie na sumu 3,95 eur a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2009 na sumu 18,17 eur. Žalovaná dňa 28.9.2009, t. j. ešte pred zaslaním pokusu o pokonávku uhradila žalobcovi sumu 26,94 eur, pričom táto platba bola na účet žalobcu prijatá dňa 28.9.2009, na základe čoho bola čiastočne uhradená faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.8.2009, na ktorej zostala neuhradená suma vo výške 21,52 eur. Na pokus o pokonávku žalovaná reagovala ďalšou úhradou vo výške 121,84 eur a to dňa 22.1.2010 v dôsledku čoho zostala neuhradená pohľadávka vo výške 26,94 eur.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla že, ak by jej zo strany žalobcu bolo vysvetlené, že platbu, ktorú poukázala vo výške 26,94 eur žalobca započítal na iný dlh, bola by dlžnú sumu uhradila. Pohľadávku žalobcu v sume 26,94 eur uznáva a túto žiadala splatiť v dvoch po sebe idúcich splátkach. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu túto nie je ochotná zaplatiť, lebo zo strany žalobcu bola uvedená do omylu. Je poberateľkou dávok v hmotnej núdzi, ktorá jej od 1.10.2012 bola znížená na sumu 343,38 eur, z ktorej žije ona, manžel a tri školopovinné deti.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnené zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z neobstaranosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas

celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných ustanovení súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania boli uzatvorené spotrebiteľské zmluvy. Spotrebiteľ - žalovaná v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a následne dodatkov k týmto zmluvám, ktorými došlo k podstatnej zmene dojednaných zmluvných podmienok, nemala možnosť individuálne ovplyvniť obsah vopred pripravených návrhov na uzavretie zmlúv s dodávateľom - žalobcom. Zo strany žalovanej došlo k porušeniu zmluvných podmienok a to neuhradením cien poskytnutých služieb za obdobie od 15.8.2009 do 15.10.2010, ktoré jej boli zo strany žalobcu vyfakturované jednotlivými vyššie uvedenými faktúram. Celkovo výška pohľadávky žalobcu z titulu neuhradenia faktúr za poskytnuté služby je vo výške 26,94 eur. Súd považoval nárok žalobcu v tejto časti za dôvodný, žalovaná ju uznala a preto návrhu žalobcu vyhovel tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Žalovaná tým, že nezaplatila cenu za poskytnuté služby ani v dodatočnej lehote určenej žalobcom v pokuse o pokonávku, teda do 17.12.2009, dostala sa dňom nasledujúcim po uplynutí dodatočnej lehoty, teda dňom 18.12.2009 do omeškania. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením bola 1 %. Výška úrokov z omeškania ku dňu 18.12.2009 bola teda 9 % ročne (1 % + 8 %). Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 9 % ročne od 18.12.2009 do zaplatenia.

Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej, prihliadnúc aj k jej rodinným pomerom, výšku pohľadávky žalobcu, súd povolil žalovanej dlžnú sumu splatiť formou dvoch mesačných splátok počnúc mesiacom január 2013, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V zmysle Dodatkov k zmluvám o pripojení a Všeobecných podmienok žalobcu bola medzi účastníkmi konania pre prípad porušenia zmluvných dojednaní dohodnutá zmluvná pokuta (zmluvná podmienka) a súd mal za to, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka.

V danej právnej veci boli medzi žalobcom a žalovanou uzatvorené spotrebiteľské zmluvy. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoší v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 1. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky aj do Občianskeho zákonníka.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybni podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty prihliadal aj k ostatným zmluvným podmienkam, k povahe služby, k okolnostiam uzatvorenia jednotlivých zmlúv. Za relevantnú treba považovať aj tú skutočnosť, že zmluvná pokuta má zohľadňovať zľavnenú cenu mobilného telefónu a v prípade predčasného ukončenia garantovať návratnosť prostriedkov investovaných do zľavy pri odpredaji telefónu. Zmluvná pokuta má však aj iný a to nežiaduci rozmer. Zmluvná pokuta neprimerane ukracuje spotrebiteľa.

V danej právnej veci si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na ktorú mu v zmysle zmluvných podmienok vznikol nárok, nakoľko žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb. Zmluvná pokuta dojednaná v jednotlivých dodatkoch k zmluvám o pripojení zaväzovala žalovanú k jej zaplateniu v prípade porušenia zmlúv počas celej doby viazanosti a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované žalobcom, riadne platil ich úhradu, až do doby

krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom aj v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere žalobca nerozlišoval medzi prípadmi, kedy zo spotrebiteľom ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné.

Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že žalobca ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti.

O tom, že zmluvná pokuta ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody je aj sankciou, by nemali byť žiadne pochybnosti. Žalobca ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. To isté platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žalobca žiada od spotrebiteľa zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti a k akému porušeniu zmluvy došlo.

V súlade s platným právom je možné dojednať zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách a to so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti dotknutého právneho úkonu. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je síce zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ustanovení § 3 Občianskeho zákonníka, teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

Do pozornosti súd tiež dáva žalobcovi, že dotknutá zmluvná podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty, už bola súdom určená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti ako celku. Cieľom tohto určenia bolo, aby sa žalobca zdržal používania tejto podmienky vo vzťahu ku všetkým spotrebiteľom, na ktorých majú takto dojednané zmluvné podmienky priamy dosah a môžu ich rovnako poškodiť (rozsudky Krajského súd v Prešove a to vo veciach vedených pod sp. zn. 6Co/91/2011, 6Co/44/2012, 19Co/30/2012).

Súdna kontrola štandardných spotrebiteľských zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ak by sa jeden spotrebiteľ pred neprijateľnou podmienkou chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Súd preto aj s ohľadom na uvedené nevidel riešenie len v čiastočnej neplatnosti zmluvnej pokuty, nakoľko je problematické aj nastaviť výšku zmluvnej pokuty tak, aby plnila význam pre dodávateľa a nepoškodzovala spotrebiteľa. Len čiastočné zneplatnenie zmluvnej pokuty by navyše nieslo riziko, že takéto opatrenie by žalobcu neodradilo, pretože v prípade súdnej kontroly by bola len sporadicky zmluvná pokuta zmoderovaná, ale predsa len by zostala a neprimerane by regulovala vzťahy neurčitého počtu spotrebiteľov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade so zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že dojednaná zmluvná pokuta je neprimeraná, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, teda je neprijateľná a v rozpore s dobrými mravmi a preto návrh žalobcu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 398,33 eur a úrokov z omeškania zo zmluvnej pokuty vo výške 9 % ročne od 18.12.2009 zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V danej právnej veci súd návrh v časti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 398,33 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 18.12.2009 do zaplatenia zamietol. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku istiny v sume 26,94 eur s 9% úrokom z omeškania bol úspešný žalobca.

Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 25,50 eur pozostávajúci zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia. V predmetnej veci mala žalovaná úspech vo výške 94 % a žalobca vo výške 6 %. Po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu (94% - 6%) žalovanej vznikol nárok na priznanie trov konania vo výške 88% z jej celkových trov konania. Nakoľko žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote , možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.